

L'ITINERARI PAS A PAS

El Collbaix és un turó situat a l'oest de la ciutat de Manresa que està repartit entre seu terme municipal, el de Sant Joan de Vilatorrada i el de Fonollosa. El seu cim, de 544 m d'altitud, és el punt més alt del terme de Manresa, i constitueix una magnífica talaia des d'on es pot veure el pla de Bages amb Montserrat al fons.

El Collbaix és un clar referent geogràfic per als manresans com a destí habitual d'excursions, i és també un bon exemple de relleu tabular

Dificultat	Mitjana
Distància	10,5 km
Temps	2,5 h
Desnivell	400 m

1- Inici recorregut

L'itinerari s'inicia a la zona esportiva del Congost, a la zona del camp de futbol. Voregem la instal·lació esportiva pel camí que marxa paral·lel a la via del tren, en direcció al camí vell de Rajadell.

2- Camí vell de Rajadell

Arribem al camí asfaltat, i trenquem cap a l'esquerra seguint el camí per a vianants condicionat en paral·lel al camí principal. Deixem enrere el pont per sobre la via del tren, travessem la sortida de l'eix transversal, i continuem caminant en direcció a Rajadell fins a trobar un pont que travessa l'eix transversal per sobre. El travessem i trenquem a mà esquerra

3- Camí carreter

Uns 50 m després de travessar el pont, trobem un indicador que senyalitza el Collbaix. Trenquem a la dreta i agafem el camí que anirà pujant entre mig de camps d'ametllers i oliveres. Durant un quilòmetre i mig anirem seguint aquesta pista. Hi ha senyalització blava i blanca

4- Cal Balcells

Quan vegem la casa, trobarem una fita que ens indica que hem d'agafar un camí que surt a mà dreta i que passa entre uns camps. Ens mantenim en aquest camí durant uns 500 metres fins a trobar una línia d'alta tensió

5- Camí carreter

Prenem el camí a mà esquerra i ens hi mantenim uns 150 m. En aquest punt, una fita ens marca que hem d'agafar un corriol a mà dreta, que passa per sota de la línia elèctrica.

6- Camí asfaltat

El corriol desemboca en un camí asfaltat. El prenem a mà esquerra i de seguida trobem una nova fita que ens indica que hem d'agafar un viarany a mà dreta. En aquest punt també hi ha un plafó indicador amb l'itinerari del Collbaix. El corriol s'enfila amunt, passant pel costat d'una granja. Al cap de 200 m, trobem una cruïlla

7- Cruïlla de corriols

En aquest punt, torna a haver-hi una fita, que ens indica les diverses opcions que hi ha. A la dreta, l'itinerari de les tines. A l'esquerra i recte, l'itinerari del solell. Prenem el corriol a mà dreta, per l'itinerari de les tines, que recorre la falda del Collbaix abans de començar l'ascens

8- Intersecció amb el GR-3

El corriol ens condueix fins a la intersecció amb el GR-3. Hi ha un indicador que indica que hem d'agafar el GR cap a l'esquerra. És aquí on comença la pujada forta cap al cim. Pugem muntanya amunt seguint les marques del GR (blanc i vermell), fins arribar a un grup d'antigues tines. Aquí la fita ens indica que hem de girar cap a l'esquerra, ja en direcció cap al cim.

9- Cim del Collbaix

Una vegada al cim podem gaudir, si el temps ho permet, d'una vista magnífica del Pla de Bages, Montserrat i part dels Pirineus

10- Inici descens

Per baixar del cim, ho fem per l'altra banda, la del sovell. Anirem seguint el GR, deixant alguna fita enrere, fins a trobar un cartell indicador cap al PR (blanc i groc). El PR descendeix, mentre que el GR continua carenejant.

11- Indicador PR

Seguim el descens per un corriol molt definit, senyalitzat amb marques grogues i blanques del PR. Durant el descens trobarem algunes fites de senyalització. Ens mantenim en aquest camí fins a trobar un pal indicador que ens mostra el retorn cap a Manresa (4,8 km). Si tiréssim cap a la dreta aniríem cap a Fonollosa

12- Indicador a Manresa

Continuem el descens direcció a Manresa. Trobarem una fita de senyalització i prosseguirem pel mateix camí fins a trobar un nou pal senyalitzador, que ens mostra el retorn al Collbaix per les tines.

13- - Camí al Collbaix per les tines

Prenem el corriol que recorre planejant la falda del Collbaix, i el seguirem durant aproximadament un quilòmetre fins a trobar dues basses que ens queden a la dreta. Passades les basses, continuem planejant fins a arribar a la cruïlla de corriols just abans del punt 7

14- Encreuament amb el camí cap al Congost

Comencem el descens cap als camps i el bosc del Balcells. Si continuéssim recte, aniríem cap al Congost pel camí de les tines.

15- Camí carreter

Arribem a un camí carreter que marxa cap al Molí del Collbaix o direcció al congost pel bosc del Balcells. Emprenem direcció al bosc, entre camps de vinya i oliveres

16- Bosc del Balcells

Al final d'un camp d'oliveres, trobem el corriol que descendeix pel bosc del Balcells. Va a parar al camí de Rajadell, que agafem direcció a Manresa (mà esquerra) Continuem per la pista asfaltada per reprendre el camí que havíem fet d'anada i tornar al Congost pel camí vell de Rajadell i el camí per a vianants paral·lel a la via del tren

PUNTS D'INTERÈS DEL RECORREGUT

<p>El Collbaix</p> <p>Turó de 544 m d'altitud, que conforma el punt més alt del terme de Manresa, i constitueix una magnífica talaia des d'on es pot veure el pla de Bages amb Montserrat al fons. És un clar referent geogràfic per als manresans com a destí habitual d'excursions. És un magnífic exemple de relleu tabular.</p>		<p>El Celler del Molí</p> <p>S'hi cultiven oli i vinya de producció ecològica. Tenen 30.000 ceps de les varietats Ull de llebre, Merlot, Cabernet Sauvignon, Cabernet Franc, Macabeu i Picapoll, autòctona; i 8.000 oliveres de la varietat Arbequina, totes elles repartides en 18 ha. Ofereixen visites i tastos, prèvia trucada.</p>	
<p>Tines</p> <p>En indrets apartats dels nuclis habitats es van construir tines que permetien elaborar vi a la mateixa vinya, reduint el pes i el volum que calia transportar. Les tines eren fetes de pedra amb morter i l'interior recobert de ceràmica.</p>		<p>Bosc del Balcells</p> <p>Pineda d'unes 5 Ha de superfície format principalment per pins blancs i pins pinyers, algun d'ells centenaris. La presència de murs de pedra seca força ben conservats, indica que la zona havia estat agrícola. Sembla que a l'entorn del 1870 el seu propietari va afavorir que els camps es transformessin en bosc, amb la intenció d'aprofitar-ne els pinyons.</p>	
<p>Relleu tabular</p> <p>S'origina allà on un estrat de roca compacta es troba damunt d'estrats més tous i fàcilment erosionables. L'aigua excava el terreny, emportant-se els materials més tous i deixant la roca dura que es manté en format de taula. Al voltant del cim, hi ha esquerdes que tallen el conglomerat en blocs de pedra, que en despendre's, roden muntanya avall cap als peus de la muntanya</p>	